N^ro 56.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 15. LIPCA 1803. ROKU WE SRODĘ

z Petersburga VS. 3. Lipca.

Major Gołowin Orenburgski Plac-Major otrzymał rangę Podpółkownika, jakoteż Majorowie Werewkin, Kreczetnikow. Wileńskiey szkoły rycerskiey Kadeci Wądołowski, Podbereski zostaią Podporucznikami w 7. półku strzelców. Podpółkownik Perepeczyn będzie kommendantem Fanagoryiskiego regimentu grenadyerów. Uwalnia się od służby dla słabości zdrowia Półkownik półku kiryſsyerów orderu woiennego De-Sade-Mazan. Major Nikitin umieszczony w Litewskim, Płatonow w Wielikołuckim regimencie muszkietyerów. Podpółkownik Kniper w Rewelskim, Major Skripicin w Niżehorodzkim garnizonie; Major Efremow w Pskowskim. Oświadczono ukontentowanie Szefowi Elisabetgradzkiego półku huzarów Generał Majorowi Sakenowi 3. za porządek znaleziony przez Generała Kawaleryi D'Autichamp. Wielki Szatrar Honoryusz który opuścił Wołoszczyznę, w nadgrodę przysług uczynionych Rosſyi podczas przeszłey woyny Tureckiey, otrzymał stopień Asesſora Kolleskiego. Generał Adjutantowi Komarowskiemu pozwolono przyiąć ofiarowaną od Cesarza Rzymskiego dostoyność Graffa. Aktualny stanu Konsyliarz Chwostow uwalnia się od służby; mieysce iego w głównym rządzie pocztowym zastąpi Stanu Konsyliarz Donaurow. W nowo-utworzoney Gubernii Tomskiey naznaczony Wice-Gubernatorem Stanu Konsyliarz Weliszczew. Arcy Biskup Twerski Paweł ozdobiony orderem S. Alexandra Newskiego. Biskupi: Woronezski Arseni, Nowhorodzki Wikaryusz Michał, orderem S. Anny I. Klasſy. Kolleski Asesſor Bottom otrzymał order S. Anny 2. klasſy za podięte trudy dla pożytku powszechnego w opatrzeniu brzegów rzeki Moiki z wielką wydatków skarbowych oszczędnością.

z Wiednia 9 Lipca.

Na mieysce zpalonych w Sarwarze sztandarów podczas pożaru przypadkowego, regiment kiryſsyerów Macki otrzymał nowe, poświęcone przez Kardynała Herzan w przytomności Arcy Xiążęcia Ferdynanda; na iednym iest wstęga wyszyta własną ręką Cesarzowey. — Baronowie Hugel i Albini w nadgrodę trudów poniesionych w traktowaniu długiém o indemnizacye otrzymali krzyż wielki orderu S. Stefana. Graf Truchses wyniesiony na dostoyność Xiążęcą, którą ma wkrótce otrzymać Graf Metternich. — W Państwie Tureckiém powiększaią się rozruchy domowe. Rozboyników liczba iest tak wielka w Romelii, że prawie przecięte są kommunikacye z Constantinopolem; drogi niebezpieczne, handel ustał. Przyrzekł wytępić iak nayrychley łotrzyków W. Wezyr; zbiera 25. tysięcy żołnierza; na czele tey armii chce sam zwiedzić całą Prowincyą.

Słychać iż zaszły krwawe spory między Wielko rządcą Romelii, Baszą Janiny, i Izmaelem Beiem z Seres. Woyska z obu-stron liczne. Zwyciężył w początku Basza; lecz nakoniec Izmael tryumfował. Pierwszy ztracił kilka tysięcy ludu; zabrano iemu wiele miast i okolic; wielu przyiacioł do nieprzyiaciela przeszło. Całą nadzieię pokładał w Greczynach; z nich zkładały sęi straż i dwór iego, rachunki, pasporta, Akta publiczne, pisywał Greckim ięzykiem. Skarb iego w kamieniach drogich nieoszacowany; w gotowiźnie wynosi 20. millionów piastrów. Dawno zamyśla opanować Grecyą, i rządzić samowładnie. Od lat kilku ciągłą ma woynę z mieszkańcami kraiu Kakosul przez samych Greczynów osiadłego; ci za pomocą wygodnego położenia w górach o 4. mile od Janiny, do tąd zachowali niepodległość; co niezmiernie przeszkadza Baszy do wykonania większych zamysłów.

z Constantinopola 12. Czerwca.

Z Damasku Porta wesołą wiadomość odebrała, iż Abdul Wechab zwyciężony w Arabii ztracił woysko, przemoc, i sławę. Basza Damasku prowadził karawanę do grobu W. Proroka, maiąc na iey zasłonę wiele żołnierza. Pod Mediną zaszła z buntownikami bitwa, w którey tłumy Arabów pokonane i rozproszone zostały; miasta Mecca i Medina z rąk ich oswobodzone, niwiadomo w iakim są stanie. Sam zwyciężca doeniosł o tém namiestnikowi swoiemu, który gońca z rapportem przysłał do Sułtana. Abdul Wechab obszernie iuż panował w Arabii; trzymał port Gedda nad morzem czerwoném. Nieszczęśliwi mieszkańce nie chcący z nim się iednoczyć, mieczem wytępieni zostali. Część ludu swoiego Abdul wysłał ku wschodowi; i tę pokonał Basza Bagdadu, a na dowod zwycięztwa przysłał do Porty 12. głów uciętych dowodzcom. W tém iednak żadney niema pewności. Pamięta każdy iak przed kilko laty ukazywano w Seraiu Sułtańskim głowę pierwszego Konsula, uszy odcięte pobitym Francuzom; iak podczas woyny z Mocarstwem ościennėm Turcy wpadaiąc do Polski, mordowali wieśniaków spokoynych, przedaiąc ich głowy za Kozackie i Rosſyiskie Wodzom swoim. Cóżkolwiek iest czekamy dokładnieyszych doniesień z Arabii i Bagdadu.

Co się iuż stało w Egipcie, nie podpada wątpliwości. Nie Alexandryą, lecz Cairo Stolicę kraiu opanowali Arnautowie. Zaczoł się bunt d. 29 Kwietnia; 2. Maia powróciła spokoyność. Inne okoliczności rokoszu prawdziwe były. Żołd niewypłacony, odezwa buntowników do Baszy, odesłanie ich do Podskarbiego; niedostatek w kassie pieniędzy, uwięzienie urzędnika. Przydać trzeba, że Sułtan widząc Egipt uspokoiony, część większą 20 tysięcy Arnautów rozwiązać kazał. Gdy się dowiedział Basza o gwałcie przez nich dopełnionym na osobie Podskarbiego, wysłał z Cairu wiernieysze woysko z artylleryą na spotkanie rokoszanów. Tym hetmanił Taher; przezorność wodza, wa-

leczność żołnierzy Albańskich wkrótce Turków przynagliła do ucieczki nieporządney. Zwycięzca Taher pospieszał z niemi w szyku naylepszym; gdy zbliżył do się cyt delli Cairu, ognia dano z wałów. Arnautowie szturm przypuściwszy, wchodzą na mury po drabinach bez wielkiego odporu; Baszę uniosł szczęśliwie z rzezi koń dzielny; słychać że morzem iuż tu przybył. Taher obioł kommendę w stolicy; Konsulów Europeyskich zapewnił o bezpieczeństwie i spokoyności; sam niemieszkaią korrespondencyą zaczął z Beiami Mammelúków w Egipcie wyższym, nie odmówią iemu zapewne pomocy w potrzebie. Sułtan wyznaczył nowego Baszę do Egiptu. W. Admirał ma rozkaz płynąć iak nayprędzey do Alexandryi, o którą lękać się należy, zwłaszcza iż Anglicy twierdze z armat i ammunicyi ogołocone zostawili. Flotta Ottomańska wynidzie ztąd pod żagle naydaley za dni 10, ieżeli wiatr nie będzie przeciwny.

Od granic Włoskich 27. Czerwca.

Armia Francuzka we Włoszech wkrótce wynosić będzie 120 tysięcy żołnierza, gdy nadciągną posiłki idące z południowych Departamentów i Szwaycarów; Włoska na końcu lipca dopełniona ma liczyć głów 60 t. Dwie wielkie dywizye Murat kazał zgromadzić do obozów pod Alexandryą i Mantuą wytkniętych. Z drugiey strony armia obserwacyina z Generałem S. Cyr weszła spokoynie do kraiu Neapolitańskiego, przyięta grzecznie od mieszkańców i zwierzchności według zaszłey umowy między Królem i Konsulem — Urzędu Toskańskiego Francuzi żądaią 3. tysięcy żołnierza, broni, ammunicyi, nadto milion liwrów. Regentka Senatora Serroni posłała do Generała en chef Murat z przełożeniem że stan wyniszczonego Królestwa niepozwala zadość uczynić żądaniu iego — Eskadra Angielska, na którey znayduie się nieco żołnierza lądowego stanęła przed portem Neapolitańskiey stolicy; zdaie się iakoby zamyślał nieprzyiaciel opanować przyległe wyspy Procida, Capri, Ischia. Załogę twierdzy S. Elme pomnożono. Wszystkie morza Włoskie napełnione są korsarzami Afrykańskiemi bardziey niż były kiedykolwiek od dwóch wieków; nikt o powściągnieniu ich nie myśli podczas dzisieyszych rozruchów. Zabieraią okręta które napadną; flaga nawet Francuzka bezpieczną nie iest; gwałt siłą odpierać muszą Republikanci, iak niedawno uczynili blizko Ancony. Kommendant miasta Trapani w Sycylii doniosł rządowi, że w portach Alger, Tunis, Tripoli gotuią rozboynicy wyprawę nad inne większą, robiąc drabiny i inne narzędzia do szturmu potrzebne. Flagę RPtey 7 wysp Jońskiego morza Rossya przyimuie pod opiekę swoią — Niedaleko Genui spotkali żeglarze 6 woiennych okrętów Francuzkich, które z Toulonu wyszły. Ludność RPtey Liguryiskiey wynosi dusz 620 tys. Słychać że Hiszpania chcąc zachować oboiętność w teraznieyszey woynie, czyniła daremne przełożenia Konsulowi.

z Hamburga 13. Lipca.

Smutkiem napełniła miasto nasze wiadomość, iż Anglicy uyście Elby zamknąć postanowili. Mieliśmy dotąd nadzieię, że przynaymniey dla neutralnych okrętów żegluga wolną będzie. Już 7 fregat stanęło na kotwicy niedozwalaiąc nikomu zawiiać do nas, ani też ztąd wychodzić na morze, dopóki woyska Francuzkie nie oddalą się od brzegów rzeki. Spodziewać się trudno, żeby na to zezwolił Konsul, ponieważ handel Hamburgski więcey obchodzi Anglików niż Francuzów. Cała nadzieia w pośrednictwie Mocarstw lądowych. Słychać że zakaz wkrótce rozciągnięty będzie do rzeki Weser, późniey może do kanału Holsztyńskiego i Zundu; wtenczas klęska handluiących narodów stanie się niewyrachowana. Zgadnąć trudno, iak daleko uniesie Francuzów i Angl[illegible] w chęć szkodzenia sobie nawzaiem — Genera[illegible] chef Mortier z innemi wodzami nagle op[illegible] miasto nasze krótko zabawiwszy; był w [illegible]xhaven, położenie mieysca, port, i okolic[illegible] nie uważał. Rapp powraca do Bruxelles; [illegible] do miast Hannowerskich odiechali. Kapitul[illegible] woyskiem Elektorskiém, dotąd nie ogłosz[illegible] skutki oney widziemy. Naprzód woyska Francuzkie do wyprawy zgromadzone pod Luneb[ur]g, Zell ettra, z nadbrzeżów Elby na dawne stanowiska powracaią; część wynosząca 4 tysiące poszła do Lavenburskiego Xięstwa. Powtóre Hannoweranie dopełniać zaczeli t[w]arde war[unki]. Żołnierze iedni po drugich i Officyerowie biorą pozwolenie rozeyścia się do domu, [illegible] pod iazdy, artylleryi, bagażów Republikant[o]n wydano; iakim porządkiem regimenta Elektorskie będą rozbroione, wydadzą działa, wozy, ammunicye, czekamy urzędowego doniesienia. Hannowerskim Officyerom, według rozkazu Generała Mortier, Francuzki żołnierz ma oddawać honory woyskowe iak swoim. Duńskie woyska po zakończoney rozprawie w Lavenburgu podobno wkrótce rozkaz odbiorą oddalić się wgłąb kraiu swoiego od granic. D. 10 11 woiennych okrętów Rossyiskich do Warnemunde przybyło, taż sama, czyliteż inna dywizya wkrótce iest spodziewana pod Coppenhagą.

z Hagi 9. Lipca.

Regent Xiąże Brezylii chcąc zachować ścisłą oboiętność rozkazał, ażeby okręta zabrane nawzaiem przez narody woiuiące do portów Portugalskich przyimowane nie były, ani przedawane — Jest pogłoska, iż Anglicy wyładowali na wyspie Ameland blizko brzegów Frizyi położoney — Deputowani Batawowie d. 25 Czerwca podpisali w Paryżu nową z Konsulem umowę. Przymierze z Francyą zaczepne i odporne mieć będziemy; 18 tysięcy Francuzów będzie na żołdzie naszym lat 2. po zakończoney z Anglią woynie; 10 tysięcy Batawów damy Konsulowi do wolnego zarządzenia; oprócz liniowych okrętów i fregat, uzbroią Batawowie tyle mnieyszych statków, ile każe potrzeba na pokonanie spólnego nieprzyiaciela. Żądaniem iest naszey Regencyi, żeby w Hadze załogi Francuzkiey nie było. Taż Regencya zakazała do kraiu zprowadzać towary i produkta Angielskie pod karą konfiskaty, nawet na okrętach neutralnych. Zabroniono wyprowadzać do Anglii mianowicie wszelką żywność, drzewo do budowli, i ammunicyą — Korsarze Francuzcy nie mało statków zabranych nieprzyiaciołom przysłali do Flessingue i innych portów. Fregaty które Konsul utrzymuie w Hellvoetsluys pilnie przetrząsaią neutralne okręta wchodzące na Mozę, zważaiąc ieśli na nich niema towarów Angielskich — W okolicach Deventer pod Gorseln zgromadza się druga armia rezerwowa; liczyć będzie 12 tysięcy Batawów i Francuzów. W Nimedze złożono wiele rozmaitey broni na przyszłą potrzebę. Do Hannoweru ciągnie kilka regimentów iazdy Francuzkiey; wszystkim konie ma dostarczyć kray zawoiowany.

z Londynu 5. Lipca.

Między kupcami naszemi wielkie iest zamieszanie i trwoga, z przyczyny zamknięcia żeglugi na Elbie przez Francuzów, i Angielską eskadrę; towary dawniey do Hamburga idące przesyłać umyślili do Emblen, Stettina, Tonningen i innych portów dotąd wolnych; co wielką przewłokę i wydatek pociągnie — Fregaty nasze zabierać nie przestaią wiele statków Francuzkich; między niemi kilka uzbroynych lub korsarskich, któreśmy zdobyli

pod Calais, Havre, Boulogne ett. Pomnaża się tym sposobem znacznie liczba ieńców, których już liczą niektórzy do 5 tysięcy. O zamianie dotąd wzmianki nie uczyniono; ani o uwolnieniu wielkiey liczby znacznieyszych Anglików, których w czasie podróży przytrzymać Konsul rozkazał. Lordowie Elgin, Yarmouth, ecet. w Paryżu poniewolnie mieszkać muszą — Dzienniki nasze opisuią, iak Buonaparte z 800 końmi, otoczony Generałami wieżdżał do Calais, ztąd do Boulogne, zwiedzał porty, oglądał batterye, sam doswiadczał armaty, Officyerów artylerys[illegible] od służby, gdy w ładunkach nie znalazł wagi prochu potrzebney. Przydaią że Sidney Smith krążący blizko brzegów, dał ognia kilkanaście razy do Calais, gdy Konsul w twierdzy bawił.

Z S. Domingo 9. Maia od żeglarzów naszych wiadomość odbieramy, że Murzyni wymyslonemi katowniami dręczą białych; plantacye niszczą, tak że cukru niedostatek panuie w naybogatszey krainie. Na morzu pokazuią się statki korsarskie ludem czarnym osadzone; rzecz do prawdy ma wielkie podobieństwo, ponieważ Francuzi dawno żadnych rapportów nie ogłaszaią od Generała Rochambeau. Nie lepiey się dzieie z eskadrą RPtey w tych stronach. Potrzebuie pilney naprawy po tak długiém krążeniu. Nie wiedząc o zaczętey woynie Admirał, chciał okręta swoie do Jamaiki zaprowadzić, lecz rząd Angielski prożby odrzucił — Słychać iż Generał Pichegru przybył do Londynu — Xiąże d'York wiele regimentów kazał ćwiczyć w Pruskich manewrach, te wszystkie które odprawiły kampanią w Egipcie zgromadzaią się pod stolicę dla utrzymania porządku — W Szkocyi zaciągnąć chcą Ministrowie 23 tysiące zbroynego ludu — Statki Batawom zabrane za prawną zdobycz Admiralicya osądziła.

z Paryża 4. Lipca.

Pierwszy Konsul z Amiens udał się przez Abbeville do portu Vallery; ztąd powróciwszy do Abbeville oglądał wszystkie fabryki, mianowicie sukienną Vanrobais która w rewolucyi upadła zupełnie dziś liczy więcey 2. tysięcy robotników. Z Abbeville śpiesznie przeiechał Montreuil, w Etaples uważał morskie nadbrzeża, nakoniec d. 12. Mesidor wieczorem stanął w Boulogne; strzelano nie ustannie z armat wałowych i w porcie; Biskup z ludem i duchowieństwem spotykał Konsula przed miastem, według obrządku nowo-przepisanego od Ministra Portalis. Nazaiutrz o godzinie 2 z północy Buonaparte z Officyerami port zwiedził, rozmawiał z wielo doświadczonemi maytkami którzy go nie poznali. Przeyrzał pilnie batterye nadmorskie, doświadczał onych; nakoniec 6 Francuzkim, 5. Hiszpańskim statkom strzelać długo rozkazał do celu na lądzie postawionego, i różne manewry czynić. Odprawiwszy nakoniec rewią całego garnizonu, który tam iest bardzo liczny, widział z daleka bitwę ztoczoną przez szalupy nasze z fregatami Angielskiemi, i poiechał do Ambleteuse.

W Mowie Maira Boulogne godne uwagi, te słowa: „Ukarzesz Konsulu zuchwały narod i zboiecki, zwalczysz Londyn w Londynie, a nowa Carthago zniszczoną będzie, Boulończykowie naybliżsi są-siedzi dumnych wyspiarzów, widzieliśmy przed portem naszym zwiędniałe laury Nelsona; czekamy smiało Admirała Cornwallis; i ten wkrótce dozna, żeśmy nie odrodni od owych Francuzów, którzy Generała Cornwallis w Ameryce uwięzili. Ty zaś gdy upokorzysz srogiego nieprzyiaciela, świat cały okrzyknie ciebie dobroczyńcą ludzkiego plemienia.„

Dzienniki nasze opisuiąc iakie przygotowania czynią Anglicy do przyięcia woysk Francuzkich w swoim kraiu; iak nagle rzemieślników, naiemników, rolników, artystów usiłuią przemienić w rycerzów niezwalczonych; wołaią nakoniec: O żołnierze Konsula Buonaparte, patrzcie iak straszne woyska przeciwko waszym zastępom stawi nieprzyiaciel: „Godziło się iednak przypomnieć, że i Francyą zbawiło w r. 1793 i 1794 ruszenie narodu pospolite. — Przygotowania w portach naszych wielkie są do wyprawy; szczegóły oney pokrywa głęboka taiemnica, sam Konsul ma stanąć na czele 200. tysięcy żołnierza; iakoż trudno innemu Wodzowi powierzyć tak wielkie dzieło, którego wykonanie szczęśliwe przyniesie może chwałę naywiększą. Minister woienny Berthier będzie Szefem sztabu armii Konsulowskiey.

Fregata na którey Admirał Lacrosse powracał z Guadalupy zawinęła do Brestu zchwytawszy w drodze statek Angielski od 20 armat. Korsarze nasi z Dunquerque wiele innych zabieraią na brzegach nieprzyiacielskich, nawet przed uyściem Tamizy; bierzemy to za dowod, iak trudno iest przy nay większey ostróżności zagrodzić przystęp flottyllom Francuzkim do wyprawy wiadomey. — Minister skarbowy Marbois wyiechał do Bruxelles. Pod Compiegne zgromadzić kazano 40 tysięcy żołnierza, ci także należeć maią do lądowania. W Brest 6. nowych okrętów liniowych budować zaczęto.

Dalsze uwagi nad deklaracyą Angielską.

W czasie spokoynym. Któż Anglików postanowił sędziami, stróżami, gwarantami, mścicielami Lunewilskiego traktatu: Cała Europa tu pokóy znalazła. Jakiém prawem głos Anglia podnosi, która do negocyacyi wnisć nie chciała, oddzielaiąc przez chciwość zemstę, ambicyą swóy własny interes od lądowych. Żałuią podobno Ministrowie, że bez nich traktowano; nie mogli przeszkodzić podpisania ugody; dziś zerwać nie potrafią.

Wcielił do Francyi Piemont Jeżeli Król Sardyński ztracił część lepszą państwa, Anglicy wepchnąwszy zprzymierzeńca do przepaści, czemu dla niego nie chcieli uczynić naymnieyszey ofiary. Ten los czeka każdego, kto z W. Brytanią wiązać się będzie. Rozkazuią dumni wyspiarze Mocarzom lądowym zaczynać woynę; grożą, przynaglaią. Gdy zaczeli, gdy są nieszczęśliwi, Anglia na ich narzekania głuchą iest; woiuie, godzi się sama dla siebie. Dość że w manifestach do nowey woyny Ministrowie uczynią wzmiankę chwalebną o tych upadłych zprzymierzeńcach.

Chociaż W. Monarsze przyrzekł. Przyrzekł lub nie, co to do Anglików? Czy w traktatach naszych potrzebuiemy sankcyi Jerzego 3? Czy Europa w opiece iego zostaie? Te wyrazy krzywdzą RPtę i Mocarstwa lądowe; krzywdzą nawet nieszczęśliwego Króla Sardynii. Na co mu się przyda późne i niewczesne klęsk dawnych wspomnienie, gdy o satysfakcyi w Amiens mówić nie chcieli Anglicy.

W Październiku r. 1802. Wyznaią Anglicy, że ieden Szwaycar stronnik Redinga nic nie sprawiwszy w Paryżu u posłów Mocarstw lądowych, mile był wysłuchany od Lorda Whitworth. Tegoż czasu Anglicy do Szwaycarów płonących ogniem domowey woyny, posyłaią Agenta, żeby zapalał umysły, rozsiewał złoto, ogień podżegał. Konsul zaś usiłował woynę zagasić. Odezwa iego sprawiła skutek pomyślny. Armia do kraiu wprowadzona, czas dała mieszkańcom do zbawiennych uwag Ziednoczyli się wszyscy. Gdyby mądrość sama konstytucyą im pisała, a była dziełem partyi zwycięż-

kiev, nie podobała by się zapewnie. Konsul pośrednik przywrócił Cantonom dawne prawa, zwyczaie pokóy z małemi odmianami, których potrzebę sami uznali. Błogosławią dzieło Szwaycarowie; iakim więc prawem Anglicy potępili? Nie li sądzi Europa, czy zasłużył na przyganę Konsul, że w brew Angielskim intrygom przywrócił iedność i porządek ościennemu i zprzymierzonemu narodowi. *Reszta później*

JPP. Prenumeratorowie na nową i zupełną Edycyą Dzieł prozaicznych *Ignacego Krasickiego* w Warszawie drukuiącą się, ci tylko, którzy tu w Wilnie brali bilety u JP Znoski Wice-Profesora w Univ: Wileń: mogą za ukazaniem onych odebrać od tegoż Tom IV. świeżo z druku wyszły. Tomy III i V. wkrótce też z pod prasy wyidą.

Gdy Sąd Gł: Gubern: Wileńsko Litewskiey Dekretami swemi Jednym Ru 1802 Febr: 14 ferowanym dział między WWJPP Bronicami ogulnego ich maiątku w Guberniach Wileńsko Litewskiey i Minskiey znayduiącego się oraz Exdywizyą onego dla Kredytorow i Pretensye do tegoż maiątku maiących przeznaczył, Drugim w Ru 1803 Mca Julii 4 i 11 dnia ogłoszonym termin rozpoczęcia się Sądu Podkomorsko Dzielczego i Exdywizorskiego, trzeciego Augusta Roku tegoż determinował, przeto w Skutek ostatecznych Sądu Gł: Litt: Departamentu drugiego Dekretow, żeby WWJPP. Pretensorowie do Maiątku JPP Bronicow na przeznaczony czas i mieysce *Puśnia* zwane w Powiecie Wileńskim na Trakcie Giedroyckim leżące przybywali, ninieysze czyni się uwiadomienie.

Suskrypcya czyli Abonnament.

Nowego dzieła Muzyki, pod tytułem: *Radość miasta Moskwy* z przyczyny Koronacyi Nayiaśnieyszego ALEXANDRA I. IMPERATORA wszech Rossyi ettc. *Kantata allegoryczna* nowo-skomponowana przez P. Slabingher Kapelmaystra i kompozytora Dworu IMPERATORSKIEGO, ułożona przez samego Autora na Fortopiano ze śpiewaniem, i akompaniowaniem iedney skrzypcy. Cena abonamentu iest czer: złł. 3. od exemplarza, które się płacą przy odbieraniu onego. Będzie czystym i poprawionym manuskrypcie na dobrym papierze oprawny w 2ch księgach. Osoby chcące abonować, są uproszone donieść Autorowi co nayprędzey by miał czas przygotować exemplarze. Będą się oni rozdawać w Mscu następuiącym 7br: 1803. przez kompozytora samego w Wilnie w domu JP. D'Abrego Instytutora pensyi Francuzkiey Panien.

Wytłómaczenie Muzyki.

N. 1. Wstęp Symfonii.
2. Duet śpiewany przez *Cnotę i Zgodę*.
3. Oswiadczenie Instrumentalne radości ludu.
4. Przybycie dobrego Peniusza protektora Rossyi.
5. Aryika śpiewana przez Peniusza.
6. Odiazd wspomnionego Peniusza.
7. Gwardya w ruchu.
8. Stawienie się stanu Szlacheckiego przed Monarcho.
9. Chor ludu.
10. Wielkie Duetto śpiewane przez 2ch Peniuszow.
11. Oddalenie się w spomnionych Peniuszow.
12. Ziednoczenie się ludu.
13. Słychać różne kanonady.
14. Trąby ogłaszaią radość.
15. Ukazanie się Minerwy.
16. Finał śpiewany przez Marsa i Minerwę z chorem Geniuszow.

Amatorowie Muzyki i inne osoby któreby chciały się uczyć akompaniowania lub generał-Bassu nowym i bardzo łatwym sposobem; mogą się udać do JP. Stabinghera, u którego można znaleść różne muzyki Wokalne i Instrumentalne w manuskrypcie. Jego własney kompozycyi. Ofiaruie się nawet komponować umyslnie według upodobania każdego, bądź to Muzyka Kościelna, Teatralna, lub dla rozrywki.

1803. Ru Msca Junii 20. dnia, Szlachcic służący za Ekonoma nazywaiący się Dobrzyński, wzrostu strzedniego lat maiący guro 40 łysy mało maiący włosow na głowie i to żułtawych, w kapocie niebieskiey obdartey pijak, wziął z sobą konia podiezdka płowego, z grzywą i ogonem czarnym na nim musztuk i kulbaka, przy tym wziął fuzye krótką kasselkę i pieniędzy złł: 200, nadewszystko ma przy sobie świadectwo od W. Szymowicza; jesliby kto poścignął takowego złoczyńcę, uprasza się odesłać p. Policyą Ziem: do Sądu Niż: Pttu Oszmiańskiego.

Sąd Exdywizorski Dekretem Sądu Głnego Departamentu 2go Gubernii Grodzień: na rozdział Dóbr zeszłego JO. Xcia Macieia Radziwiłła Kasztelana Wileń: między iego Kredytorow i Pretensorow wyznaczony; obwieszcza wszystkich tychże Wierzycieli i Pretensorow, iżby na dzień 1. 9bra Ru idącego 1803 z dowodami swoiemi przed Sądem Exdyw: w Dobrach Połonka zwanych w Gubernii Grodzieńskiey w Pcie Nowogrodzkim położonych sami, lub przez Plenipotentów stawili się, albowiem każdego nie przychodzącego pretensya upadkowi podlegać będzie.

Na skutek Dekretu Sądu Exdyw: ku satysfakcyi Wierzycieli zeszł: Xcia Macieia Radziwiłły Kaszt: Wileń: przez Departament 2gi Grodzień Gubernii naznaczonego będzie się odbywać w dniu 24 Aug: Ru idącego 1803 w Dobrach po tymże Xciu pozostałych Połoneczka zwanych w Nowogrodzkim Pcie leżących, publiczna wyprzedaż przez licytacyą, srébra stołowego, porcellany w różnych gatunkach, stołu taflowego z żyrandolami, luster, zegarkow, łużek paradnych, bielizny stołowey w modnych dessenach i naylepszych gatunkach, meblow naygustownieyszych, biblioteki, miedzi kuchenney i gospodarskiey poiazdow, koni, stada, bydła, owiec Hiszpańskich i Wołoskich, rzadkiey oranżeryi, z różnemi zagranicznemi drzewami, kwiatami, i wszelkiego rodzaiu plant osobliwościami, oraz drzewkami Trephauzowemi, niemniey garderoby i dekoracyow teatralnych, takoż wszelkiego rodzaiu sprzętow, naczyń ogrodniczych, gospodarskich i różnych domowych mechanicznych Instrumentow, ettc. ettc. o którey to odbywać się maiącey nie zawodnie licytacyi, w terminie wyż rzeczonym, dla wiadomosci powszechney, Opiekunowie mało-letnich Xżąt Radziwiłłow Kasztelanicow Wileńskich przez publiczną Gazetę ogłaszaiąc, życzących nabywania wzmienionych mobiliow do Połoneczki zapraszaią.

Gdy od daty kupna na wieczność maiątku Hanuszyszek z attynencyami w Pcie Wiłkomir: leżącego od WWJPanow Chominskich Pułkownikowiczow Pttu Oszmian: przez WJP. Józefa Komara Pułkownika był: woysk Poll: rok iuż upłynoł, aby więc do lat 3ch zwyczaiem prawa maiący jaką kolwiek do niego pretensyą, mogli o takowym wiedzieć nabyciu niniejszym obwieszczeniem uwiadamia się.

Sąd Grodzki Prtu Wileńskiego Awizuie wszystkich w ogulności Kredytorow i Pretensorow, tak Kraiowych, iako i Zagranicznych do maiątku Zydow Jowela Nochimowicza i Icki Abraamowicza bywszych Wexlarow Wileńskich pretensye mieć mogących, iż po oświadczonym przez ich konkursie na rozdział ogulnego maiątku termin do ostateczney rozprawy Dzień 24 7bra Roku 1803. iest zamierzony, ażeby więc wszyscy Kredytorowie do takowego maiątku ubiegaiący się na założony termin do Sądu tego z pretensyami swoiemi iawili się i onych sami bądź przez Plenipotentow swoich dowodzili uwiadamia.